

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۱/۳۱

میر عنایت الله آشفته

زوایای تاریک حوادث خونین و سؤال برانگیز طالب علیه مردم بی گناه کابل!

رئیس جمهور امریکا می گوید، به دنبال حملات اخیر در افغانستان، ایالات متحده نمی خواهد با طالبان وارد مذاکره شود. ترمپ در دیدار با نماینده های شورای امنیت سازمان ملل متحد گفت امریکا برای مأموریتی که به افغانستان آمده، آن را به پایان خواهد رساند. در اشاره به طالبان و وضعیت افغانستان گفت: فکر نمی کند ایالات متحده در حال حاضر برای انجام گفت و گو آماده باشد و این پروسه به زمان خیلی زیاد نیاز دارد.

وی افزود: چیزی را که ما می بینیم آنها، با بی رحمی انجام می دهند، مردم خود را به شمول زنان و کودکان بی گناه می کشند، این فاجعه است. بناءً چیزی را که باید تمام کنیم، تمام خواهیم کرد. اگر کسی دیگری نتوانسته این وضعیت را پایان دهد، ما این توانایی را داریم که تمامش کنیم.

هموطنان در ماتم نشسته: حملات خونین در حالی به وقوع پیوست، که دو هفته قبل، هیئت اعضای شورای امنیت ملل متحد به کابل آمده و گفته شد ما از هر وقت دیگر با طالبان در مورد صلح نزدیک شده ایم!

سؤال این جاست که طالبان در همچو یک جو مناسب، چرا دست به چنین اعمال ضد مردمی بزنند؟ و به اصطلاح از خط سرخ عبور نمایند؟ این حوادث خونین و ظالمانه در حالی علیه مردم بی دفاع انجام شد که تمام انرژی دولت در تقابل کابل - بلخ به مصرف می رسد، جمعیت اسلامی با ارگ، تکرار بازی دولت موازی؟! زمان انتخابات؟! را در پیش گرفته است!

سر نخ های حمله ظاهراً پیچیده و سراسر با غفلت؟ و اغماض در هتل کانتیننتال، به وزارت مالیه، وزارت داخله، رئیس دفتر ریاست اجراییه، با داشتن روابط نزدیک شرکت امنیتی خصوصی پنجشیر - بلخ با چهره های قدرتمند سیاسی کشور؛ گره می خورد؛ اما طالب مسئولیت می پذیرد!

به همین ترتیب استفاده از آمبولانس دولتی، نفوذ و انجام حمله نیرومند در ساحه سبز و به شدت محافظت شده و بالا رفتن انتحاری ها توسط زینه چوبی از دیوار یک فرقه نظامی؟! واقعاً شرم آور، اسفبار و سؤال برانگیز می باشد. از مجموع حوادث خونین کابل و سایر ولایات طی ۱۷ سال گذشته که جان، مال، ناموس، روح، روان، اعتماد ملت را ذاهل و به ماتم نشانده است، چنین بر می آید که:

دو سر جنگ، قرار گزارشات خبری، به بخش های متعدد پارچه، منشعب و تقسیم گردیده، طرف های درگیر صاحب افراد مسلح غیر مسؤول بنام ار بکی، خیزش های مردمی؟! پولیس محلی، طالب، داعش و . . . به رابطه تنگاتنگ می باشند، که صلح، امنیت، ثبات، تحقق قانون، حاکمیت دولت؛ را به ضرر خویش می دانند.

جای شک نیست که ملت، اسیر زورمند های دولت، دولت در داخل دولت، طالبان افغان و قوای ائتلاف به گروگان گرفته شده است. اگر در کفش ها ریگ نمی بود، جنایت کاران فراری و آزمون شده، عمداً به توافق قدرت های منطقه و ائتلاف دو باره بر کرده ملت سوار ساخته نمی شد، جلو بغاوت، طغیان و سرکشی های زورمند ها گرفته می شد، با پاکستان بازی دو پهلو صورت نمی گرفت، میلیارد ها دالر مالیه دهندگان جهان در پاکستان و افغانستان حیف و میل نمی شد؛ نه هزاران هزار خانواده افغان سوگوار فرزندان خود می بود و نه خانواده های قوای ائتلاف داغدار می شدند!

به وضاحت باید اذعان نمود که: ملت افغانستان، نه تنها از چنگال تنظیم ها و طالب نجات داده نشد؛ بلکه زیر ستم بیست گروه تروریستی دیگر به علاوه داعش؟! قرار داده شد؟ مقصر کیست؟

هموطنان عزیز: به استثنای یک اقلیت کوچک سیل برده، اکثریت قاطع ملت کثیرالقومی، کثیرالزبانی، کثیرالمذهبی؛ از لحاظ بافت های اجتماعی مشکل نداشتند و ندارد. بناءً به وحدت آگاهانه و منافع ملی خویش باورمند و استوار باقی بمانید؛ گمان قوی دارم میلیونها سپاهی گمنام از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب کشور محبوب ما وجود و حضور دارند. با توکل به خدا و همت فرزندان صدیق وطن؛ این ایام خون و آتش پایان پر ثمر خواهد داشت. ۱۰ دلو ۱۳۹۶

پایان

